

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **BPMC HOLDING a. s.**
sídlem Výstavní 198/134, 703 00 Ostrava - Vítkovice
zastoupený Mgr. René Gemmelem
sídlem Poštovní 39/2, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Na Jízdárně 3162/3, 709 00 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2023 č. j. 4428626/23/3202-80541-803560, ve věci úroku z nesprávně stanovené daně

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2023 č. j. 4428626/23/3202-80541-803560, jímž byla zamítnuta námitka žalobce proti nepředeapsání a nevyplacení úroku z nesprávně stanovené daně podle ust. § 254 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) a v souladu s ust. § 159 odst. 3 ve spojení s ust. § 251a odst. 4 daňového řádu.
2. V žalobě žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci.
3. Žalobce na základě pravomocných výzev žalovaného ze dne 20. 1. 2021 č. j. 114374/21/3202-80541-804556, č. j. 117808//21/3202-80541-804556 a č. j. 118598/21/3202-80541-804556 ve spojení s rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství (dále jen „OFŘ“) ze dne 14. 9. 2021 č. j. 34192/21/5300-21441-712772 uhradil žalovanému částku 969 839 Kč. Následně žalobce proti rozhodnutí OFŘ podal správní žalobu, které bylo vyhověno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2023 sp. zn. 22 Af 46/2021, napadené rozhodnutí OFŘ ze dne 14. 9. 2021 bylo zrušeno a věc byla vrácena k dalšímu řízení. V návaznosti na uvedené žalovaný vrátil žalobci zaplacenou částku 969 839 Kč, avšak nezaplatil úrok z této částky, a proto jej žalobce vyzval k zaplacení úroku podáním doručeným dne 12. 9. 2023, které žalovaný vyhodnotil jako námitku proti nepředeapsání a nevyplacení úroku a rozhodl o ní napadeným rozhodnutím.
4. Žalovaný dospěl k závěru, že nejsou splněny zákonné podmínky pro předeapsání a vyplacení úroku a požadavek žalobce je předčasný, jelikož rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 Af 46/2021 bylo zrušeno rozhodnutí OFŘ, ale nebyly zrušeny výzvy žalovaného ze dne 20. 1. 2021, na jejichž základě žalobce částku zaplatil. Podle žalovaného by nárok na úhradu úroku žalobci vznikl až tehdy, pokud by došlo ke zrušení předmětných výzev.
5. Žalobce má za to, že právním titulem, na jehož základě zaplatil částku 969 839 Kč, byly pravomocné výzvy žalovaného, jež nabyly právní moci na základě rozhodnutí OFŘ ze dne 14. 9. 2021. Toto rozhodnutí OFŘ bylo soudem zrušeno, a proto odpadl právní titul plnění a je nutno na ně nahlížet jako na plnění od počátku přijaté v rozporu se zákonem. Nepravomocné výzvy žalovaného nemohly založit povinnost žalobce plnit. Proto také byla zaplacená částka žalovaným vrácena jako přijatá neoprávněně. Nicméně žalobce musel po danou dobu strpět, že touto částkou nemůže disponovat, a proto mu vzniklo právo na zaplacení úroku z této částky. Existence dosud nezrušených výzev je bez právního významu, protože nepravomocné výzvy povinnost žalobce nezakládají. Požadavek žalobce na zaplacení úroku je tudíž po právu.
6. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že mu bylo dne 12. 9. 2023 doručeno podání žalobce označené „úroky z neoprávněného jednání správce daně, výzva k úhradě“, z jehož obsahu je zřejmé, že směřuje proti nekonání správce daně stran předeapsání a vyplacení úroku z neoprávněného jednání správce daně bez konkrétního odkazu na příslušné ustanovení daňového řádu. Správce daně proto posoudil podání v souladu s ust. § 70 odst. 2 daňového řádu podle jeho skutečného obsahu jako námitku uplatněnou v souladu s ust. § 159 ve spojení s ust. § 251a

Shodu s prvopisem potvrzuje

odst. 4 daňového řádu proti nepředepsání a nevyplacení úroku z nesprávně stanovené daně podle ust. § 254 daňového řádu. Správce daně vyhodnotil námitku žalobce jako ručitele a dospěl k závěru, že v posuzované věci nebyly naplněny zákonné předpoklady pro předpis a výplatu úroku z nesprávně stanovené daně ve smyslu § 254 daňového řádu, a proto vydal zamítavé rozhodnutí. Žalobce reagoval na rozhodnutí o námitce podáním ze dne 29. 12. 2023. Správce daně zaslal dne 12. 1. 2024 žalobci sdělení, ve kterém opětovně vysvětlil svůj postup stran vyhodnocení jeho podání ze dne 12. 9. 2023 jako námitky.

7. Žalovaný zdůraznil, že ve vztahu k úroku z nesprávně stanovené daně podle ust. § 254 daňového řádu zastává názor, že úrok lze přiznat také ručiteli, pakliže jsou splněny zákonné podmínky vzniku úroku. Ust. § 254 odst. 1 daňového řádu výslovně neuvádí jako jistinu úroku částku hrazenou ručitelem na základě splatné ručitelství výzvy, správce daně však ust. § 254 daňového řádu aplikuje na ručitele analogicky. Výzvu na ručitele tak připodobňuje k rozhodnutí o stanovení kladné daně, když jako jistinu pro výpočet úroku považuje uhrazenou částku ručitelem v rozsahu, v jakém byla výzva zčásti či zcela změněna/zrušena ve prospěch ručitele. Pro splnění podmínek pro předpis úroku z nesprávně stanovené daně však nepostačuje, aby výzva na ručitele pozbyla právní moci, resp. vykonatelnosti, jelikož v souladu se zásadou presumpce správnosti správních rozhodnutí jsou výzvy na ručitele vydané podle ust. § 171 daňového řádu platné, správné a zákonné do doby jejich zrušení.
8. Žalovaný trvá na svých závěrech, že v době, kdy rozhodoval o námitce daňového subjektu, nebyly splněny podmínky pro předpis úroku z nesprávně stanovené daně podle ust. § 254 daňového řádu. Přestože v daném případě bylo rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 22 Af 46/2021 zrušeno původní rozhodnutí o odvolání, které však mělo vliv pouze na právní moci a vykonatelnost dotčených výzev, nebylo tím s konečnou platností rozhodnuto o správnosti a zákonnosti výzev. Podmínkou pro vznik ručitelem požadovaného úroku z nesprávně stanovené daně však je zrušení výzev k úhradě daně ručitelem z důvodu nezákonnosti nebo prohlášení jejich nicotnosti. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jediným důsledkem uhrazených výzev na ručitele, které pozbyly právní moci a vykonatelnosti, bylo, že ručiteli vznikl přeplatek. Tento přeplatek však správce daně nevracel z moci úřední, jelikož nebyla žádná zákonná lhůta k vrácení. Protože nebyly v dotčené době zrušeny samotné výzvy na ručitele, nebyly splněny podmínky pro počátek běhu zákonné lhůty k vrácení podle ust. § 155b odst. 4 daňového řádu. Správce daně tak vrátil ručiteli příslušné částky na základě jím podaných žádostí o vrácení vratitelného přeplatku, nikoliv z titulu, že by držel dotčené částky neoprávněně, když výzvy na ručitele zrušeny nebyly.
9. Z těchto důvodů žalovaný považuje žalobní tvrzení za neodůvodněné. Pro úplnost žalovaný doplnil, že v současné době jsou již podmínky pro předpis úroku z nesprávně stanovené daně podle § 254 daňového řádu splněny, jelikož rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 12. 2. 2024 došlo ke zrušení výzev na ručitele. Správce daně v současné době (ke dni vyjádření žalovaného k žalobě – pozn. soudu) činí kroky k předpisu dotčeného úroku ručiteli. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán skutkovým a právním stavem, který zde byl v době rozhodování správního orgánu, a obsahem žalobních tvrzení (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“).
11. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že správce daně třemi výzvami ze dne 20. 1. 2021 vyzval žalobce jako ručitele k úhradě daňového nedoplatku za daňový subjekt TOROINVESTBETON s.r.o. Proti těmto výzvám podal žalobce v postavení ručitele odvolání, která byla zamítnuta rozhodnutím OFŘ ze dne 14. 9. 2021. Proti rozhodnutí OFŘ brojil žalobce žalobou, o níž Krajský soud v Ostravě rozhodl rozsudkem ze dne 15. 5. 2023 č. j. 22 Af 46/2021-75 tak, že rozhodnutí OFŘ ze dne 14. 9. 2021 zrušil a věc vrátil tomuto správnímu orgánu k dalšímu řízení. V návaznosti na zrušující rozsudek krajského soudu požádal žalobce správce daně o předepsání a vyplacení úroku z nesprávně stanovené daně. Jeho žádost byla vyhodnocena jako námitka. O námitce žalobce proti nepředepsání a nevyplacení úroku z nesprávně stanovené daně bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.
12. Krajský soud při posouzení věci vycházel ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 17. 3. 2021 č. j. 4 Afs 309/2020-33, jenž řešil právní otázku, zda správce daně správně rozhodl o úroku z neoprávněného jednání správce daně, když spornou právní otázkou bylo, zda ke zrušení rozhodnutí o stanovení daně došlo již zrušujícím rozsudkem NSS, nebo až novým rozhodnutím žalovaného o odvolání.
13. NSS v odkazovaném rozsudku poukázal na svou dřívější judikaturu, a to rozsudek ze dne 4. 2. 2009 č. j. 1 As 79/2008-128, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 1815/2009, podle kterého *„právní řád je založen na zásadě presumpce správnosti aktů vydaných orgány veřejné správy, dle níž se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej.“*
14. NSS dále v rozsudku sp. zn. 4 Afs 309/2002 označil za rozhodnou skutečnost, že NSS ve zrušujícím rozsudku zrušil pouze původní rozhodnutí žalovaného o odvolání a zároveň jej zavázal, aby dodatečně posoudil relevantní skutkové okolnosti případu, které mohly mít vliv na porušení konkrétní výše daňových povinností stěžovatelky. NSS proto předmětné dodatečné platební výměry nezrušil, nýbrž je ponechal v platnosti a uložil žalovanému, aby se již stanovenými daněmi dále zabýval. NSS dovedl, že pokud ke zrušení dodatečný platebních výměrů nedošlo ve zrušujícím rozsudku NSS, ale až ze strany žalovaného, je třeba až do tohoto pozdějšího okamžiku uvedená rozhodnutí považovat za platná, správná a zákonná (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 10. 2015 č. j. 2 Afs 140/2015-70).
15. Krajský soud v nyní souzené věci neshledal žádné skutkové ani právní důvody, pro které by se měl od výše uvedené judikatury odchýlit, když má za to, že judikaturou vymezený princip má své opodstatnění i za současného znění daňového řádu. Konzistentně s odkazovanou judikaturou NSS lze proto v nyní posuzované věci uzavřít, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí nedošlo

Shodu s prvopisem potvrzuje

ke zrušení výzev žalobci jako ručiteli, tj. nebyla vyslovena jejich nezákonnost nebo nicotnost, a proto nebyla naplněna zákonná podmínka pro přiznání nároku na úrok z nesprávně stanovené daně žalobci.

16. Závěry žalovaného učiněné v napadeném rozhodnutí jsou tedy správné a souladné se smyslem a účelem zákonné úpravy institutu úroku z nesprávně stanovené daně (dříve úroku z neoprávněného jednání správce daně), jakož i s judikaturou NSS.
17. Na základě výše uvedeného krajský soud nepřisvědčil námitce žalobce, že mu měl být přiznán úrok z nesprávně stanovené daně. Jak sdělil žalovaný ve vyjádření k žalobě, ke zrušení výzev ručiteli došlo až v dalším řízení u žalovaného, tj. po vydání zrušujícího rozsudku krajského soudu. Teprve od okamžiku zrušení výzev žalobci jako ručiteli se může odvíjet další postup správce daně směřující k vyplacení úroku z nesprávně stanovené daně.
18. Na základě výše uvedeného neshledal krajský soud žalobu důvodnou, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto

rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 16. října 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje